

DE DOOD EN HET MEISJE

© **JESSA WILDEMEERSCH & TUUR FLORIZOONE: DE KLEINE EVA UIT DE KROMME BIJLSTRAAT 11/9**, 19.30, gratis (rsv. verplicht), DEBUREN, Leopoldstraat 6 rue Leopold, Brussel/Bruxelles, 02-212.19.30, deburen.eu

NLI De Brusselse theatermaakster Jessa Wildemeersch zit in volle voorbereiding voor haar nieuwe voorstelling, *Dagen zonder data*, over de kleine en grote gevolgen van oorlog voor mens en samenleving. Maar deze week heeft u nog de kans om te gaan kijken naar de vertolking die ze met muzikant Tuur Florizoone maakte van Louis Paul Boons drama over de kleine vermoorde Eva.

Waarom wilde je deze tekst op het podium brengen?

JESSA WILDEMEERSCH: Op Studio Herman Teirlinck hadden we hem al eens aangepakt en dat vond ik toen interessant. Maar daarna was ik hem wat uit het oog verloren, tot ik tijdens het Louis Paul Boon-jaar gevraagd werd om teksten van Boon voor te dragen. Toen ben ik er opnieuw in beginnen te lezen en voelde ik intuïtief aan dat het fijn zou zijn om er samen met een muzikant een voorstelling van te maken. Dus heb ik Tuur aangesproken en zijn we er op een spontane manier aan begonnen, in onze living bij manier van spreken, en zonder projectsubsidie. Dankzij de samenwerking met Theater Aan Zee en deBuren konden we er uiteindelijk een volwaardig project van maken.

Zowel de inhoud als de vorm zijn intrigerend en vintage Boon.

WILDEMEERSCH: Wat ik zeer interessant vind aan zijn tekst is dat hij niemand met de vinger wijst en zich niet uitspreekt over goed en kwaad. Het verhaal gaat over de moord op een klein meisje, en Boon geeft weer hoe de maatschappij daarop reageert: iedereen zoekt een zondebok om de eigen schuld van zich af te kunnen schuiven. Dat vind ik vandaag nog erg herkenbaar. Ik denk dat we nog altijd in een systeem zitten waarbij we onze eigen betrokkenheid en schuld bij zaken als moord of oorlog van ons willen afwentelen door met de vinger te wijzen naar

een mogelijke schuldige. Boon toont dat iedereen medeplichtig is. Zowel de wet als de kerk, de burgers, de dader en zelfs het slachtoffer. Dat is inhoudelijk zeer diepgaand. Anderzijds zat er in de vorm ook een grote uitdaging. Boon schrijft zeer beeldend, maar de schrijftuur is niet voor de hand liggend. Hij speelt met zijn woorden en zinnen, en werkt met herhalingen waardoor er muzikaliteit in de tekst sluipt. Tuur en ik hebben gezocht naar een manier om nog iets toe te voegen aan die muzikaliteit en ermee in dialoog te gaan.

Kunnen we spreken van een intrieste voorstelling?

WILDEMEERSCH: Sommige mensen zeggen dat ze er heel stil van worden of dat het hen emotioneel raakt. In zijn zin zeven gaat het al over "het bijna naakte lijke van de kleine Eva Blancken". Op het moment dat je dat hoort, kun je niet anders dan mededogen voelen. Want als er iets is wat iedereen choqueert en getuigt van zonde en van het grootste verraad dat gepleegd kan worden, dan is het wel de moord op een kind. Anderzijds zitten er ook ritmische en opgewekte stukken in. Boon is iemand die weinig woorden nodig heeft om personages neer te zetten die toch geen kartonnen clichés zijn, maar juist herkenbare en geestige figuren. Zijn humoristische weergave van hoe een samenleving functioneert, vormt een tegengewicht voor de harde realiteit die hij beschrijft.

Julie spelen in de vernieuwde ruimte van deBuren. Al kennisgemaakt met de zaal?

WILDEMEERSCH: We hebben er een try-out gegeven. Het huis is zeer eenvoudig maar mooi gerenoveerd. Je komt er niet in een zwarte theaterdoos terecht, maar je ziet de mensen op straat voorbijkomen terwijl je speelt. Dat is zeer aangenaam en het past bij dit stuk. **MICHAËL BELLON**